

Předkládaná disertační práce se zabývá jmennou sufixální derivací v předklasické francouzštině (cca 1550-1610). Na základě excerpty vybraných děl a práce se základními dostupnými korpusy, zejména Frantextem, se snaží nejprve vymezit základní pojmy (norma, problematika periodizace, produktivita, lexikalizace, paradigmaticizace, otázka synchronní působnosti slovotvorných pravidel aj.) a na vybraném lexikálním materiálu otestovat operacionalitu teorie optimality (OT) a dalších mechanismů (paradigmaticizace aj.) v diachronní perspektivě. V několika monotematických kapitolách pak analyzuje z diachronního pohledu několik vybraných sufixů (-age, -aison, -ance, -ment, aj.).